

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja *Lai ir slavēts Trīsvienīgais Dievs:
Tēvs un Dēls, un Svētais Gars!*

Mans mīļotais mazais un Jēzum uzticīgais ganāmpulciņ! Dārgie draugi, mūsu avīzītes lasītāji!

Ar Sv. Gara nosūtīšanas svētkiem jeb Vasarsvētkiem (23.05.) noslēdzās Lieldienu laiks, kas mūsu draudzei un man personīgi paliks kā viens no drūmākajiem, jo tajā mēs zaudējām mūsu mīļo diriģenti-ērgelnieci Janu. 29.05. pagāja 1 mēnesis kopš viņas nāves, bet mūsu sirdis arvien sēro par šo lielo draudzes zaudējumu. Tomēr pateicība Dievam, ka mūsu mazajai draudzītei bija divas ērgelnieces, un tagad Evijai, kura regulāri spēlēja draudzīgā sadarbībā ar diriģenti Janu gandrīz visas svētdienu un svētku dienu Mises, ir jāsamierinās ar jauniem apstākļiem tikt galā ar mūsu mazā koriša vadību vienai pašai. Spēlēt un vienlaicīgi dziedāt bieži ne visiem ērgelniekiem ir viegli, sevišķi, ja ir kas dzied, kad ir liels koris. Bet, kad jādzied trio vai kvartetā, tad nav izvēles. Novēlēsim Evijai Dieva palīdzību nekrist garā un pieņemt šo izaicinājumu vadīt kora dziedāšanu mūsu draudzītē! Gribas sirsnīgi pateikties arī mūsu Ingrīdīnai, kas regulāri katru svētdienu cenšas dziedāt no sirds Kungam. Esam vienmēr pateicīgi un priecīgi par solisti Lindu, kura palīdz izpildīt visus sarežģītākos dziedājumus, kā arī mūsu basam Ronaldam, kora akorda balstam. Tikai turoties kopā jūs saglabāsi mūsu ansambļa skanējumu un to lielo darbu, kas ir ieguldīts ļoti plaša repertuāra iestudēšanā. Lūgšim Kungu, lai mūsu koristu mazā saimīte pieaugtu ar jauniem dziedātājiem. Cik žēl, ka tie, kuri agrāk dziedāja Lielvārdes katoļu draudzes ansamblī, tagad ir atkrituši vai blandās pa citām baznīcām un nekur nedzied... Nāciet slavēt Kungu savā draudzes dievnāmā, jo šī ir jūsu draudze!!!

Esmu bezgala pateicīgs Dieva Apredzībai, ka šajos astoņos manas kalpošanas gados Lielvārdes draudzē svētdienās un svētkos vienmēr ir skanējuši koristu skaistie dziedājumi un pie altāra ir kalpojuši brašie ministranti. Savā ziņā pie mums katra svētdienas Mise ir kā svētki priekš tiem, kuri šeit nāk ar prieku un bez pātagas Kristus mīlestības dēļ. Šie cilvēki ir mūsu draudzes zelts un sudrabs, par kuriem vienmēr pateicos svētdienas Misē, kas tiek svinēta par draudzi.

2.06. gribu pateikties Jēzum par Priesterībā nokalpotajiem 30 gadiem un Pestītāja doto aicinājumu strādāt Viņa vīna dārzā. Esmu centies vienmēr līdzdarboties ar šo aicinājumu, kura neesmu cienīgs, cenšoties no sirds kalpot Kungam un ticīgai tautai, negaidot uzslavas no priekšniecības. Tas man ļoti palīdzēja neizdegt šajos 30 kalpošanas gados, kuri pārsvarā bija smagu pārbaudījumu un arī fizisku darbu pilni, remontējot Jūrmalas 3 dievnamus un tagad arī Lielvārdes baznīcu.

Četri studiju gadi Romā sv. Anselma Pontifikālajā Liturģijas Institutā bija manas Priesterības jaunības skaistākais laiks, ko atceros ar lielu mīlestību, kaut iegūt licenciāta grādu Liturģijā nebija nemaz tik viegli, jo prasību ziņā šī mācību iestāde ir 2. vietā pēc Bībeles Institūta Romā. Bieži studiju laikā prātoju, kas ir smagāk—studēt vai strādāt

draudzē? Abi darbi nav viegli, tomēr iegūtās zināšanas man ļoti noderēja visā tālākajā priesteriskajā kalpošanā gan Latvijā, gan Īrijā, kur darbojos 5 gadus kā Latvijas katoļticīgo misijas kapelāns. Tie 5 trimdas gadi savā ziņā bija kā liels atvaļinājums pēc saspringtiem smagā garīgā un fiziskā darba gadiem Latvijas draudzēs. Tagad šie 8 gadi atkal ir aizritējuši nemitīgās rūpēs par Lielvārdes saplaisāto dievnamu, kuru izdevās atjaunot pēc tā sabrukšanas.

Kā redziet, 4 gadus cēla šo dievnamu (1989.-1992.), bet divtik ilgāk nākas tagad to restaurēt, lai tas varētu turpināt kalpot šajā vietā arī turpmākajām paaudzēm. Kopā ar jums, mīļā draudze, esam tomēr daudz paspējuši izdarīt. Zinu, ka arī jūs esat jau noguruši no šiem remontdarbiem, kas neiet tik ātri, kā gribētos, bet nu ir jāsavēlks vēl ciešāk savas pacietības siksnīņas, ja mēs gribam tomēr daudz maz savest kārtībā mūsu baznīcu, kurai ir nostiprināti pamati, praktiski ielikti jauni pamati visapkārt, kuri satur vecos. Pēc 30 gadiem dievnamam ir uzlikts jauns jumts un jauni griesti iekšpusē, kurus vēl jāpabeidz līdz galam. Cīņa ar plaisām, kā izskatās praksē, nav viegla, un tā periodiski atkārtosies arī turpmāk, jo grunts zem pamatiem nav stabila, ko mēs nevaram mainīt. Paralēlie jaunā ceļa būvdarbi blakus dievnamam ar vibrācijām arī negatīvi iespaido dievnama drošību un veicina jaunu plaisu rašanos. Tiek remontētas kolonas un sienas, kas drīz tiks nokrāsotas. Atkarībā no līdzekļiem paredzēts uzlikt jaunas grīdas flīzes. Vēl paliek torņa remonts ārpusē un iekšpusē. Darāmā, kā redziet, vēl ir ļoti daudz, bet finanšu maz. Tāpēc būšu kā vienmēr pateicīgs par katru ziedojumu šim cēlajam mērķim.

Paldies visiem, kuri ziedoja, sakopja dievnamu svētdienu Misēm un piedalījies tajās! Izturēsim līdz galam kopā!!! Sveicu visus Vissvētās Trīsvienības un tuvajos Vissvētākā Sakramenta svētkos, cerībā iziet pa laukumu 6.06. paredzēto euharistisko procesiju ar 4 evaņģēlijiem. Novēlu sevi jūsu lūgšanām par manas veselības rehabilitāciju un pateicos visiem, kuri par to lūdza ikdienā. Arī es par jums visiem lūdzu katru dienu. Turaties! *pr. A.S.*

Žēlsirdīgais, Visvarenais Debesu Tēvs!

Pietrūkst vārdu, lai pateiktos par Tavu bezgalīgo žēlsirdību straumi, kas plūst nepārtraukti pār mums grēciniekiem. Pateicos par dzīvības dāvanu, ka ļāvi nākt un iepazīt šo skaisto zemi, iepazīt Tavu žēlsirdību. Visos smagākajos dzīves pagriezīenos Tu biji klāt un sargāji, un vadīji pa pareizo ceļu. Ar savu cilvēcisko prātu bieži to nesaprotam, ka tā ir Tava svētā griba, lai mēs staigātu Tavā gaismā, būtu paklausīgi un labi bērni, godinātu Tevi un slavētu. Lai Tavs vārds vienmēr skanētu no mūsu lūpām, jo visu, ko man esi devis Tu, tas viss ir Tavs. To visu es veltu Tev, rīkojies ar mani, kā vēlies. Tikai dāvā man savu žēlastību, jo ar to man ir diezgan.

Zemu noliecos Tavā priekšā arī par veselības dāvanu, ka dziedināji no šī Covida vīrusa un ļāvi atgriezties mājās.

Stāvam dzīves krustcelēs, lūkodamies uz to, kas mums liekas beigas, ir tikai viens ceļa pagriezīens. Ceļš iet

tālāk un ir arvien brīnīšķīgāks un vēl mīļāks, pievilcīgāks un interesantāks.

Pateicos no sirds visiem, kas lūdzās par manu atveseļošanu!
Pateicībā: Antoņina Ratnieks

Covid piezīmes

Lai ir slavēts Jēzus Kristus!

Es apsolīju uzrakstīt rakstiņu priesterim Andrim par savas ģimenes pieredzi, slimojot ar šī gadsimta mēri Covid-19. Es labprāt būtu klusējusi, taču apsolīju, un tagad jāpilda. Tas nebūt nav tāpēc, ka man nebūtu ko teikt, tieši otrādi: gribētos kārtīgi izkliegties par visu šo situāciju un laiku, par visu, kas notiek ar mums un ap mums.

Izejot cauri smagiem pārbaudījumiem, mēs vienmēr gūstam kādu atziņu, bieži vien sāpīgu pieredzi visai atlikušajai dzīvei; sapratni par to, kas mums tiešām ir svarīgs un bez kā mēs pilnīgi varam iztikt...

Mīļā Lielvārdes draudze! Mums visiem šis pēdējais mēnesis ir iecirtis smagu brūci, esam zaudējuši savu mīlo dirigenti un ērgelnieci Janu; lūgušies, cerējuši un raudājuši. Tik pēkšņi mūs daudzus pārsteidza šī nejaukā slimība! Atzīšos, ka es tiešām biju apjukusi, nesagatavota ne tik praktiski, cik morāli. Slikta pašsajūta pašai bija sākums, salīdzinot ar visiem tiem ierobežojumiem, ko nācās izpildīt un ievērot. Pašu pirmo pieredzi es guvu jau tad, kad laiku atpakaļ slimoja tuvi radnieki. Un pirmais, ko es toreiz sapratu: dari visu, kas ir atkarīgs no tevis – un mēs ar vīru lūdzāties par viņiem. Tad biju nobijusies un nikna uz visu to “bardaku,” kas ir jāpiedzīvo bezpalīdzīgiem slimniekiem. Izrādījās, ka palīdzību no ģimenes ārsta saņemt nav iespējams, jo zāļu taču neesot šai slimībai! Paldies Dievam, radīni izķepurojās. Kaut arī viņi nav ticīgi, es vairākas reizes telefona sarunās atļāvos pateikt, ka mēs lūdzāties par viņiem.

Mūsu ģimenē vissmagāk šī slimība skāra manu vīru Aivaru. Es pateicos Dievam, ka pati varēju parūpēties par viņu - gatavot ēst, apkopt mājas soli, jo man daudz palīdzēja dēls Pēteris, kuram arī bija “mājsēde”. Nu negāja man viegli, pati es biju nekāda, un vēl tagad nezinu, ko īsti esmu izslimojusi..., vai tas bija “mēris,” vai tikai plaušu karsonis vieglā formā, ko ārsti vairs neārstē, norakstot to visu uz Covid-19. Tomēr ģimenes ārste un medmāsa mums regulāri zvanīja un interesējās par mūsu veselības stāvokli, arī ārpus sava darbalaika.

Lielu atbalstu saņēmu no Evijas īsziņām, zināju, kas notiek ar citiem slimniekiem draudzē. Svarīga bija arī katra ziņa par priesteri Andra veselību. Drauga plecs ir lielākais atbalsts grūtos brīžos – tā mana draudzene un kaimiņiene Viktorija bija mūsu kurjers, piegādājot produktus un visu citu. Arī radnieki mums palīdzēja ar visu, ko varēja.

Šajā laikā lūgties tiešām nebija viegli. Bija grūti fiziski izrunāt lūgšanas vārdus, tāpēc rožukroni es lūdzos “bez skaņas”, jo līdzko atvēru muti, tā sākās klepus. Atceros, kā pēc nedēļas ilgas cīņas ar augstu temperatūru un visu pārējo, apsēdos blakus savam vīram, un mēģinājām kopā lūgties. Abi kopā pieveicām 10 “Esi sveicināta,” un pārējo rožukroni es lūdzos viena, jo Aivaram vienkārši nebija spēka izrunāt lūgšanas vārdus. Tad es paņēmu rokās grāmatiņu “Novenna Nemitīgās palīdzības godam”, palūdzos un ietinu to spilvendrānā. Tad liku Aivaram turēt to piespiestu pie krūīm; mans vīrs tikai spēja pajautāt: “Vai palīdzēs?” Un es drosmīgi atbildēju, ka noteikti palīdzēs, es zinu! Dīvaina rīcība, vai ne? Taču es pēkšņi biju atcerējusies, ka pati tā

darīju, kad mocījās ar stiprām sāpēm slimojot. Un nedrīkstēju taču izrādīt, cik nobijusies es īstenībā biju. Nākošajā rītā temperatūra bija nokritusies, parādījās apetīte, un tā pamazām sākās atveseļošanās. Redziet, tāda bija mūsu pašārstēšanās un “tautas medicīna” – lūgšanas Jaunavai Marijai.

Gribu visiem Jums novēlēt stipru veselību un vēl stiprāku ticību. Lai Dievs mūs visus vada pa saviem ceļiem!

Lilita Ieleja

Pateicība Dievam!

Pateicos Dievam par visām saņemtajām žēlastībām, ar kurām Dievs tik bagātīgi mūs apdāvina ik mirkli. Īpaši par tām, kuras sūta kā pārbaudījumus, sāpes un krustiņus, kurus mēs nesaprotam un kuriem pretojamies. Ja tas saskan ar Dieva gribu, tad kādreiz mums ir ļauts saprast šo pārbaudījumu un pārdzīvojumu jēgu, bet citreiz arī nē. Varbūt tas ir tāpēc, ka mēs ne vienmēr esam gatavi pieņemt Dieva gribu un cenšamies atrast kādu vieglāku ceļu, savu ceļu, kas mums palīdzētu izbēgt no mums sūtītajiem pārbaudījumiem. Es pateicos Dievam, ka varu nākt pie Viņa brīžos, kad liekas, ka nav vairs spēka, ka tūlīt pakritīšu un vairs nevarēšu piecelties. Pateicos, ka Viņš stiprina un atjauno manu ticību un pašlūgību, palīdz celties un turpināt ceļu. Pateicos Dievam par mūsu priesteri Andri, kuru sešus gadus atpakaļ Dievs sūtīja pie mūsu ģimenes, kurš pievērsa un atgriezta mūsu ģimeni ticībā. No sirds pateicos Jums, priesteri Andri, par visām mūsu ģimenei velītajām lūgšanām, saņemtajiem mierinājuma un uzmundrinājuma vārdiem! Par to, ka neļaujāt mums atsalt un novērsties no kalpošanas un lūgšanu ceļa, no šīs tik šaurās ticības taciņas, pa kuru dažbrīd liekas tik grūti iet. Paldies Tev, Dievs, par ikvienu cilvēku, ko sūti mūsu ceļā!

Baiba Čubatjuka

Vēstule Svētajai Ritai

Svētā Rita! Tevi es satiku Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas Katoļu baznīcā un atcerējos, ka esam pazīstamas jau sen, no tiem laikiem, kad vasaras pavadīju pie saviem vecvecākiem Latgalē Vilmaņu sētā, kas bija tālu no pagasta centra burzmas. Manās acīs sēta bija kā templis, kur simtgadīgā apse, kastaņa, ābeles un plūmju apstādīta “ūlneica” sargāja mājas iedzīvotājus no apkārtējās pasaules ar tās kārdinājumiem, labo un ļauno, un cilvēku ziņkārīgajām acīm.

Tur bija tāds miers un klusums, ka varēja dzirdēt tikai vēja šalkoņu koku galotnēs. Bet, ja saulainā dienvidū maza meitene ielīda augstajā zālē un sarāvās tur čokurā, kļūdama mazāka par zaķi, varēja dzirdēt smilgu galotņu kluso un augsto sanēšanu. Man patika klausīties pasaulē, kas vasarās zem saules auga un brieda. Kad ienācās rudzi, līdu iekšā rudzu laukā un atklāju, ka rudzu rogu sanēšana ir tāda zemāka, smagnējāka nekā smilgām, bet kopā ar briestošo rudzu smaržu tas bija tik skaists pārdzīvojums, ka, sapņos nogrimusi, es klausījos, klausījos kamēr aizmiglu, sarāvusies kamoliņā pie rudzu stiebriem. Sapņos es biju mazā meitene Īkstīte no Andersena pasakas, runāju ar mārītēm, skatījos, kā augstu pāri galvai laižas bezdelīgas, kas mani noteikti aiznesīs uz pasaku zemi.

Bet, kamēr es tā sapņoju, mājas miers bija pagalam. Bērns pazudis! Kņada un saucieni mani uzmodināja no miega, un virs rudziem pacēlās izspūrusi galva ar miegainām acīm.

“Ak, te tu esi! Ko tu dari tur ruzdos? Nāc mājās!” Vecmamma dusmojās, bet vectēvs smiedamies teica: “Un es domāju, ko tas zaķis ruzdos dara!”

Man bija vēl kāda vieta, kur dienvidū es pavadīju laiku, kamēr citi gulēja pusdienas. Rītā cēlāmies ļoti agri, ar gaiļiem, jo bija jāiet pie darba. Darbs bija un palika – nemainīgi vienmēr klātesošs tas atpūtās un cēlās reizē ar saviem ļaudīm, palika vienmēr kopā kā dzīve, tikai naktīs un karstajā vasaras dienvidū atpūtās no darītāju rokām.

Es biju pateicīga vasarai par karsto dienvidu, jo tad es varēju ielīst tālajā, vēsajā, pustumšajā istabā, kur glabājās kaut kas tāds, ko nedrīkstēja rādīt svešām acīm, par ko varēja nokļūt čekas vēsajos kambaros. Tas bija žurnāls “Katūļu Dzeive”, iespiests vecajā drukā latgaļu valodā. Sākumā man priekšā lasīja vecmamma, bet tad sāku lasīt pati. Brīnums – otrajā dienā es jau spēju visu saburtot. Kaut arī nupat biju pabeigusi 1. klasi, sapratu gotiski ķeburainos burtus un atklāju sev pavisam jaunu pasauli. Tā es uzzināju par Kristus dzīvi un ciešanām, iepazīnu svēto dzīves stāstus un sastapu Tevi, Svētā Rita! Vēlāk es vecmāmiņai apjautājos, vai mans vārds iedots par godu Tev, un viņa to apstiprināja.

Daudz domāju par Tavu dzīvi un man likās netaisni, ka Tev neļāva pašai lemt likteni, izvēlēties kļūt par ordeņa mūķeni, netaisni likās, ka Tev tik daudz bija jācieš vīra un dēlu dēļ. Kad iztaujāju vecmammu, viņa tikai noburkšķēja: “Visiem jācieš!” un brīnījās, ka es esmu iemācījusies lasīt veco druku. Nezinu... Varbūt tas bija viens no neiespējamajiem brīnumiem.

Varbūt es pat neesmu pamanījusi, cik daudz manā dzīvē ir bijis gadījumu, kad notiek visneiespējamākās lietas, kad svešu ļaunie nodomi vai nu neizdodas, vai tiek vērsti par labu. Varbūt, man nezino, Tu visu mūžu esi bijusi mana svētā aizgādne un labdare?

Paldies Tev, mana bērniņas garīgā draudzene! Lūdzu, paliec vienmēr ar mani!

Rita Bobkova

Mīlā Lielvārdes draudze!

Izsakām visdziļāko līdzjūtību sakarā ar jūsu diriģentes un ērģelnieces Janas Grizānes zaudējumu. Lai viņa dus mierā!

Izprast Dieva gribu brīžiem ir grūti, un mums atliek ar pateicību to pieņemt un lūgt žēlastību turpmākai dzīvei. Maldīgs ir priekšstats, ka mēs spējam ietekmēt notikumu gaitu.

Pārdomāsim par lūgšanu kā sarunu ar Dievu, kas var būt klusa, sirsnīga, dažreiz izmisīga. Par pateicības lūgšanu, par lūgšanu bezcerīgā situācijā... Cik intensīva un patiesa ir mūsu ikdienas lūgšana? Vai mēs ikreiz lūdzamies no sirds? Vai ikreiz pēc lūgšanas jūtamies vienlīdz pilnībā iztukšoti un piepildīti ar sv. Gara mieru? Tomēr sāpēs un pārbaudījumos mēs lūdzamies savādāk, intensīvāk. Un tādos brīžos notiek šī saruna, dialogs ar Dievu. Šādos brīžos mēs atveram dvēseli un pilnībā paļaujamies.

Kaut mēs spētu tā lūgties ikdienā! Personīgi mēs to vēl nemākam, bet mēs noteikti vairākkārt esam šo sarunu ar Dievu piedzīvojuši un patiesi izdzīvojuši. Vairākkārt esam saņēmuši atbildi uz savām lūgšanām. Esam piedzīvojuši dziedināšanu caur Slimnieku sakramentu, caur sv. Terēzes aizbildniecību esam izlūguši veselību bērnam, caur sv. Ritu esam izlūguši atbalstu situācijā, kad zaudējam dzīvesvietu, nodegot mūsu atjaunotajai mājai... Esam saņēmuši

palīdzību, kaut esam jutušies absolūti necīgi un necienīgi. Bet, varbūt tieši šādos brīžos, kad apzināmies savu necību un bezspēcību, kad pilnībā paļaujamies tikai un vienīgi uz Dieva žēlastību, esam pilnīgi atvērti lūgšanai? Jo bez Dieva žēlastības mēs tiešām nespējam neko. Mēs ne tuvu neesam cienīgi, esam visparastākie grēcinieki, kas ierauti ikdienas notikumu virpulī un šajā trakajā pasaulē cenšamies saglabāt mums pašu dārgāko – ģimeni un vienotību ar Dievu. Un to mums sniedz Kristus Baznīca.

Mēs visi esam grēcīgi un necīgi Dieva varenības priekšā, bet absolūtā, bezgalīgā Dieva mīlestība mums sniedz cerību un spēcinā. Mīliet savus tuvākos, lūdzieties par viņiem, lūgšanā par savu ģimeni un draugiem atdodiet sevi visu. Dievs tiešām mūs visus ļoti mīl! Sargiet sevi!

Rita + Jānis Ķepuri

//////////

Turpinu savu stāstu par Ģimenei veltīto gadu jau aizgājušo Lieldienu noskaņā.

Sākumā gribēju pieminēt savas bērniņas Lieldienas. Neskatoties uz visiem aizliegumiem padomju laikos, vecāki vienmēr atzīmēja šos svētkus. Toreiz mamma mācīja, ka jāatzīmē Pūpolsvētdiena, Zaļā Ceturtdiena, Lielā vai Klusā Piekdiena un jau pašas Lieldienas. Man kā bērnam visjaukākais bija mājās sagādātie pūpoli ar rīta pāršanu, ar pieskaņu, kurš paspēj agrā rītā to izdarīt pirmais. Pūpolsvētdiena tika gaidīta katru gadu ar sacensību azartu, vai šoreiz paspēšu visus nopērt pirmā. Tad olu krāsošana, ierasti sīpolu mizās, tad Lieldienu brokastis, mērojoties spēkiem, kurš stiprāks “olu kaujā”. Tā bija iespēja uzvarēt lielo brāli un māsu. Tas jau nekas, ka uz galda paliek pilna bļoda ar sasistām olām. Olu ēšanu parasti uzticējām tētim, kurš norūpējies, bet bez iebildumiem, steigās tikt galā ar doto uzdevumu. Kā arī Lieldienu šūpošanās, kurš no bērniem tiks uzšūpots augstāk.

Jaunajā, neatkarīgajā Latvijā sākotnēji Lieldienas tika atzīmētas ar dubultu pieskaņu. Lielvārdes mājās sabrauca radi, gan mani, gan vīra vecāki, māsas un brāļa ģimenes, kā arī vīra brālēnu ģimenes. Lieldienu svinēšana pārvērtās par īpašu dzimtas saieta pasākumu, ar baltiem galdautiem, atrakcijām un spēlēm, gardiem pīrāgiem un citiem labumiem, neaizmirstot pēc viesībām nosūtīt kā ceļa maizi apslimušiem mājiniekiem.

Šogad pandēmijas laikā viss bija krietni vien klusāks un savādāks, bet ne mazāk sirsnīgāks. Šī gada Lieldienas man paliks atmiņā ar Krusta ceļu un pusnakts (vai šoreiz vakara) Vīgīliju. Piedaloties Krusta ceļā, atcerējos 14. augusta vakaru Aglonā. Tobrīd atmiņā atausa skaistais vasaras vakars ar mierpilnu saulrietu un ar simtiem iedegtām svecītēm Krusta kalnā, kas izveidojās kā gaismas ceļš, kas tev norāda virzienu no visām grūtībām kopā ar Kristu caur lūgšanām iet pa dzīvības ceļu. Spilgtas pārdomas raisīja Gaismas procesija ar Lieldienu sveci, likās, ka gaisma ir ienākusi manā sirdī, kad ar pilnu pārliecību varēju atjaunot savu ticības solījumu.

Laiks rit ātri un nemanāmi, nosvinēti Vasaras svētki, ar ticību un caur ticību gaidu Kristus Vissvētākās Miesas un Asins svētkus.

Lūgsimies: Atbrīvo mūs no lepnības un aizspriedumiem. Lai mūsu sirdis ir atvērtas citiem! Kungs, dāvā mums žēlastību nepalikāt pienaglotiem pie mūsu grēkiem, palīdzi katrā mūsu vājbībā ieraudzīt jaunu iespēju, ļaut atspīdēt tava krusta spēkam, kas dod dzīvību un cerību!

Sarmīte Zoltnere

**Jūnija mēneša
dievkalpojumu
kārtība
Lielvārdes Romas
katoļu draudzē
Svētdienās:**

10:00 – Vissvētākā

Sakramenta uzstādīšana un adorācija;

10:20 – Rožukroņa lūgšanas;

11:00 – Sv. Mise un Jēzus Sirds dievkalpojums.

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un sestdienās:

sv. Mise pl. **19:00** un Jēzus Sirds dievkalpojums.

Praktizēsim Jēzus Sirds dievkalpojumus ģimenēs!!!

2.06. — Pateicības sv. Mise par Priesterības 30 gadiem pl. **19:00** un Jēzus Sirds dievkalpojums.

(Sv. Krusta kapelā draudzes mājā!)

3.06. — **Kristus Miesas un Asiņu svētkos:**

un mēneša pirmajā ceturtdienā pirms Mises pl. **18:00** būs Svētā Stunda.

Pēc Mises pl. **19:00** sekos Jēzus Sirds dievkalpojums.

(Sv. Krusta kapelā draudzes mājā!)

4.06. — Mēneša pirmajā piektdienā pēc sv. Mises pl. **19:00** sekos Jēzus Sirds dievkalpojums.

(Sv. Krusta kapelā draudzes mājā!)

6.06. — **Kristus Miesas un Asiņu svētku oktāvas svētdienā:**

11:00 — sv. Mise un Euharistiskā procesija ar 4 evaņģēlijiem un bērnu pasvētīšana.

10. jūnijā — Kristus Miesas un Asiņu svētku oktāvas noslēgumā: pl. **19:00** — sv. Mise un lauku zāļu un ziedu pasvētīšana.

11. jūnijā — Vissvētākās Jēzus Sirds svētkos:

pl. **19:00** — svētku sv. Mise un Jēzus Sirds dievkalpojums. Atļauti gaļas ēdieni.

12. jūnijā — **Bezvainīgās Marijas Sirds svētkos:**

pl. **11:00** — svētku sv. Mise un Jēzus Sirds dievkalpojums. Vakara sv. Mise nebūs.

23. jūnijā — Sv. Jāņa Kristītāja Dzimšanas svētku **Vigīlijā:** pl. **11:00** — sv. Mise un Jēzus Sirds dievkalpojums.

24. jūnijā — Sv. Jāņa Kristītāja Dzimšanas svētkos: pl. **19:00** — sv. Mise un Jēzus Sirds dvk.

29. jūnijā — Sv. Apustuļu Pētera un Pāvila svētki: pl. **19:00** — svētku sv. Mise un Jēzus Sirds dievklp.

Sirsnīgi sveicieni visiem Jāņiem, Pēteriem un Pāvīliem debesīgo Aizbildņu svētkos!!!

Uzmanību!

Aicinu pieteikties uz katehēzes nodarbībām pieaugušajiem attālināti, gatavojoties uz Kristībām, Pirmo sv. Komūniju, Iestiprināšanu, Laulībām. Pamudiniet visus, kuri vēl nav sakārtojuši savu garīgo dzīvi, piedalīties šajās apmācībās!!!

Aicinām jaunus, muzikālus dziedātājus, sevišķi puisi, vīrus, nākt dziedāt draudzes kori!!! Zēni un jaunekļi tiek mīļi aicināti kalpot pie altāra kā ministranti mūsu draudzē!!!

3 0

Lielvārdes katoļu draudze sirsnīgi sveic savu prāvestu Andri Solimu Priesterības 30 gadu jubilejā (2.06.) un Šūpla dienā (10.06.).

*Kāds prieks ir Dieva sēklu kaisīt
Un tuviem, tāliem Viņa slavu paust,
Un Viņa spēkā grēka varu lauzt!
Kāds prieks ir Viņa mīlestību sveikt
Un to ar apskaidrotu dzīvi teikt!*

Lai Kristus uzvaras spēks stiprina un Svētais Gars vada! Stipru veselību, Dieva svētību un izturību, kalpojot Kunga druvā!

Apsveicam Dzimšanas dienā:

Elitu Jaunvīksni (1.06.), ministrantu Ivaru Čubatjuku 20 gadu jubilejā (4.06.), Mariju Nartišu un mūsu "belku" Antoņinu Ratnieks (7.06.); Vandu Bērzkalni (8.06.); sakristiānu Vladimīru Čubatjuku 45 gadu jubilejā (13.06.); Liliju Ivulāni un Lilitu Ieleju (17.06.), Jāni Loginu 80 gadu jubilejā (18.06.); mācītāju Ingusu Dāboliņu (26.06.), Lūkasu Znotiņu un Mariju Tarvidu (28.06.) u.c.

Klausieties un atbalstiet katoļu **Radio Marija Latvija** FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv

Lūdzam ziedot Baznīcas jumta remontdarbiem!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reg. Nr. 90001080360

SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

“Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims

(mob.t.:29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv);

www.lielvardnieki.lv; facebook.com/lielvardesbaznica